

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně **A. G.**, zastoupené zákonným zástupcem: G. G., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2006, č. j. OAM-821/VL-09-ZA05-2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2007, č. j. 56 Az 264/2006 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2006 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou; tu však Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 20. 12. 2006.

Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku kasační stížností; současně požádala s ohledem na své majetkové poměry o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud stěžovatelce ustanovil usnesením ze dne 30. 1. 2007 jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Zbyňka Stavinohu. Stěžovatelka podala proti usnesení kasační stížnost; odůvodnila ji tak, že ustanoveného zástupce nezná, a není proto přesvědčena o tom, že bude řádně hájit její věc. Po podání kasační stížnosti se stěžovatelka setkala s advokátem Mgr. Jirím Hrubanem; seznámila jej se svou situací a má za to, že tento advokát bude zastupovat její zájmy tak, jak to odpovídá významu řízení pro stěžovatelčinu situaci. Jelikož stěžovatelka není schopna hradit náklady zastoupení na základě plné moci, dovoluje si soud požádat o ustanovení Mgr. Jiřího Hrubana zástupcem namísto Mgr. Zbyňka Stavinohy.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z těchto důvodů:

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. Kasační stížnost stěžovatelky směřuje toliko

do rozhodnutí soudu o její žádosti o ustanovení zástupce; již pojmově tak jejím obsahem nemohou být důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) (vady řízení před správním orgánem) či podle § 103 odst. 1 písm. e) (nezákonnost rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení) s. ř. s. Důvody stěžovatelčiny kasační stížnosti však nelze podřadit ani pod další písmena zmíněného ustanovení. Stěžovatelka nevytýká krajskému soudu ve smyslu písm. a), že nesprávně posoudil právní otázku (ostatně není ani jasné, o jakou otázku by šlo), že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce, soud byl nesprávně obsazen nebo bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, jak to žádá písm. c), nebo že usnesení krajského soudu o ustanovení zástupce je nesrozumitelné či trpí nedostatkem důvodů, případně že řízení před soudem je zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o ustanovení zástupce, podle písm. d).

Stěžovatelka se tak v podstatě vůbec nedomnívá, že krajský soud pochybil – je pouze nespokojena s usnesením o ustanovení zástupce z důvodů, které krajský soud při svém rozhodování neznal a nemohl je zvažovat. Takové důvody ale nemohou obstát jako důvody kasační stížnosti: ty totiž musejí směřovat proti nějakému pochybení či opomenutí, kterému by krajský soud mohl při řádném postupu předejít. Krajský soud ve stěžovatelčině věci však při volbě zástupce pochybit nemohl, protože mu nebylo ani známo, že stěžovatelka bude klást na výběr zástupce nějaká kritéria. Jelikož tedy stěžovatelčina kasační stížnost netvrdí, že krajský soud se dopustil nezákonnosti - ať již svým postupem, nebo hmotněprávním úsudkem – nejsou důvody jí uváděné důvody ve smyslu § 103 s. ř. s., a její kasační stížnost je tak nepřípustná. Navíc o skutečnosti, kvůli níž byla podána kasační stížnost – tedy o setkání s advokátem, kterého by si přála ustanovit jako zástupce – se stěžovatelka poprvé zmínila právě až v této kasační stížnosti; k takové skutečnosti nelze v řízení o kasační stížnosti přihlížet (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu